

Sotilasedustaja palaa Suomeen suunnistamaan

EURA

Ellii-Mari Mäkelä

Suunnistus kuuluu euralaislähtöisen **Jukka Kotilehdon** elämään, oli hän sitten missä tahansa päin maailmaa. Hän työskentelee apulaissotilasedustajana Suomen EU-edustustossa Brysselissä mutta saapui belgialaisen suunnistusryhmän kanssa kotiseudun kautta Jukolan viestiin.

– Olen suunnistanut kolmekymmentä vuotta, ja kun muutin Belgiaan vuonna 2008, selvitin jo etukäteen, voiko siellä suunnistaa, Kotilehto kertoi.

Hän löysi Omega-seuran, jonka jäsenistön kanssa hän suunnisti Jukolan viestissä jo viime vuonna.

Suurten päätösten työ

Kotilehto lähti koti-Eurasta heti kirjoitettuaan ylioppilaaksi vuonna 1988. Todellista reissaamista hänen elämänsä on ollut maanpuolustuskorkeakoulun jälkeen.

– Maanpuolustuskorkeakoulusta siirtyä käytännössä maatakiertävälle radalle työmarkkinoille, hän naurahti.

Ennen Belgian pestiä hän työskenteli Porin Prikaatissa ja sittemmin myös Pohjois-Suomessa. Brysseliin hän muutti Oulusta.

– Tällä alalla on arkipäivää, että toimipaikka muuttuu vähintään kahden tai kolmen vuoden välein.

Suomen EU-edustustossa Kotilehto on tekemisissä päivän polttavien puheenaiheiden ytimessä. Viimeaikoina hän on työskennellyt esimerkiksi Somalian merirosvouksen vastaisen kriisinhallinnan parissa.

– Työni on Suomen kantojen esiintuomista ja puolustamista erilaisissa asioissa.

EU-edustustossa työskentelee yhteensä seitsemisenkymmentä virkamiestä eri ministeriöistä. Kotilehdon lisäksi puolustusvoimia edustaa varsinainen sotilasedustaja

Belgiasta saapuneet Yannick Micheals (vas.), Jan Delobel, Roel Van de Moortel, Jukka Kotilehto (keskellä), Leen Wouters, Bart Van de Moortel, Rudy Aerts ja Chris Addiers (oik.) harjoittelivat Euran seudulla Jukolan viestiä varten.

ja kaksi muuta apulaissotilasedustajaa.

– Käytännössä työ on lähinnä kerran viikossa koontuvan EU:n sotilaskomitean kokouksissa istumista

ja niihin valmistautumista. Ennen kokousta varmistetaan Suomesta mielipide, valmistaudutaan, istutaan kokouksessa ja sitten raportoidaan Suomeen.

Kotilehdon EU-pesti päättyi parin vuoden sisällä, eikä hänen allaan voi tietää etukäteen, minne seuraavaksi päätyy työhön.

– Olisi tietysti mukavaa pa-

lata sinne, mistä on aloittanut eli kotiseudulle. Sodankyläläinen vaimonikin on samaa mieltä. Hänen kotiseudullaan olemme jo olleet.

Tasainen Belgia

Suunnistusharrastus toi hänet kuitenkin käymään Suomessa ja Eurassakin. Hän ja seitsemän belgialaista suunnistajaa pitivät kaksipäiväisen harjoitusleirin seudulla ennen Jukolan viestiä.

– Koska Belgian maastot ovat aivan erilaisia, totuttelemme vähän suomalaisiin ennen suoritusta. Belgiassa suunnistetaan paljon puistoissa, kanervanummissa ja hiekkadyneillä.

– Belgiassa kaikki on niin tasaista. Täällä Suomessa on soita, rämeitä ja kiviä, **Yannick Micheals** kuvaili.

Hän ei kuulu Omega-ryhmään, vaan tuli ryhmän mukana suunnistaakseen Hiisin riveissä. Hän aloitti suunnistuksen kuusi vuotta sitten.

– Voi sanoa, että Yannick on Belgian lupaavimpia nuoria suunnistajia, Kotilehto huomautti.

Omega-seuran **Jan Delobel** tiesi kertoa, että lajiin myös suhtaudutaan erilaisesti Suomessa kuin Belgiassa.

– Meillä päin suunnistus on vähemmistöurheilulaji. Aktiivisia harrastajia on koko maassa noin 500. Suomessa suunnistus nähdään täysivaltaisena lajina muiden joukossa, hän sanoi.

Delobel suunnisti Suomessa jo viidettä kertaa.

– Ulkomailta saa uusia haasteita. Tutussa maastossa tylsistyy. Olen suunnistanut esimerkiksi Norjassa, Ruotsissa, Sveitsissä, Unkarissa, Skotlannissa ja Sloveniassa.

Omega-seuralla on noin 150 jäsentä. Koska suunnistus on vain harrastus, ihmiset ovat erilaisia.

– Tässäkin matkaseurueessa on esimerkiksi väitelleitä tohtoreita ja palopäällikkö, Kotilehto kertoi.